

Co sie zmieni w 2012r?

02/12/2010 19:13 by Andrzej Struski

Co siã zmieni w 2012r?

â€žâłwiat siã Zmieni w 2012râ€•

Â Â Â Â

âłwiat jest pojâciem ogâlnym, dla jednego bãdzie to â€žâłwiat jego myâliâ€• dla innego â€žâłwiat, w ktârym Âłyjeâ€. W celu okreâlenia terminu â€žâłwiatâ€• nalezy dokâdnie sprecyzowaâ punkt widzenia. Zmiana, jaka nastâpi w 2012r, bãdzie dotyczyã rãwnie Âł czâowieka, jednak nie tylko. Zdarzenie to, posiada charakter astronomiczny a wynika z istoty magnetyzmu i grawitacji wszechâłwiata. W zakresie tej istoty, mieâci siã rãwnie Âł mechanizm autoregulacji astronomicznego zegara. Sâoneczny ukâad planetarny jest jednym z elementãw zegara astronomicznego. Precyzja wskazaã caâego zegara, jest uzależniona od stabilnoâci zachowaã wszystkich ukâadãw sâonecznych wszechâłwiata. Ten aspekt astronomicznego zegara, nie może siã zmieniaâ. Jest to âłwiat zegara astronomicznego. Jakie w ukâadach sâonecznych zachodzã procesy, może zmiany, by zachowaâ stabilnoâci zegara? Do zachowania stabilnych i precyzyjnych wskazaã, niezbãdne jest zachowanie staem masy caâego ukâadu sâonecznego, wzglãdem siãzy grawitacyjnej galaktyki. Sâoãce swojã mocã grawitacyjnã, przyciãga bardzo dużo materii z przestrzeni swojego ukâadu planetarnego, ale rãwnie Âł takiej, ktãra przybywa z przestrzeni galaktyki. Z kađã chwilã zwiãksza swojã wagã. Emitujãc masã materialnã w postaci âłwiatã, pozbywa siã czãâci nadwagi, jednak nie caej. Materia, jaka jest przechwytywana przez Sâoãce, skãda siã z rãnorodnych form, sã w tej masie rãwnie Âł pierwiastki ciãkie. Nie wszystkie tego typu pierwiastki zostanã wyemitowane w przestrzeã a przede wszystkim poza ukâad sâoneczny. Istotã zegara astronomicznego, jest waga ukâadu sâonecznego a nie waga samej gwiazdy centralnej. Niezbãdne jest pozbycie siã przez Sâoãce, (bo planety tego uczyniã nie mogã) nadmiaru masy materialnej. Sâoãce musi wyemitowaã jã poza przestrzeã ukâadu sâonecznego. Naturalna emisja w postaci promieniowania âłwietlnego, nie wyrzuci ciãkich pierwiastkãw. Zalegajã one pod powierzchniã tego gazowego olbrzyma i mogã zakãcaã jego naturalne procesy Âłyciowe. W tym celu w procesie ewolucji materii wszechâłwiata, powstaãy mechanizmy, ktãre aktywujã taka autoregulacjã. W odpowiednim poãoâeniu galaktycznym ukâadu planetarnego, kađda gwiazda centralna pod wpâywem siã grawitacyjnych galaktyki, aktywuje wãasnã erupcjã. Jest to erupcja cykliczna, powiãzana z innymi, ktãre wystãpujã na Sâoãcu. Plamy Sâoneczne, to harmoniczny cykl mikro erupcji, ktãry koãczy siã tã jednã wielkã erupcja i caãzy proces utrzymania wagi ukâadu sâonecznego rozpoczyna siã od nowa. W 2012r 21 grudnia bãdziemy mieli przyjemnoâci osobiãcie obserwowaã, taka wielka erupcjã. W taki sposãb, zajdã zmiany w âłwiecie zegara astronomicznego. Doznania, jaki bãdã bezpoârednio dotyczyãy czâowieka na ziemi, bãdã zmianami w âłwiecie czâowieka. Zmianami w âłwiecie cywilizacji. Zmianami w âłwiecie biologii, klimatu, geologii i zmianami w jeszcze wielu innych â€žâłwiatachâ€. Najistotniejszã dla czâowieka zmianã z punktu widzenia gãwnej przyczyny zmian na ziemi, bãdzie zmiana w âłwiecie ziemskiego magnetyzmu. To, Âłe zostanie naruszone, magnetyczne pole ochronne planety ziemi, jest tylko kwestiã czasu w dziaaniu promieniowania, ktãre bãdzie efektem erupcji. Istota problemu i gãwna przyczyna zmian na ziemi, leży w moâliwoci zmiany cech biegunowych jãdra planety. Âelazne pãenne jãdro, jest generatorem siãzy grawitacyjnej ziemi, siãzy, ktãra charakteryzuje zależnoâci i stabilnoâci poãoâenia planety wzglãdem Sâoãca. Poãoâenie ziemskich biegunãw nie jest utrzymywane przez grawitacyjnã moc planety, to poãoâenie, jest ustalane przez grawitacyjnã moc Sâoãca. W przypadku zmiany biegunowoci jãdra planety, siãa grawitacyjna Sâoãca obrãci jãdro w przeciãgu stosunkowo krãtkiego czasu. Moc grawitacyjna jãdra pociãgnie w kierunku swego obrotu wszystkie kontynenty. Taki scenariusz jest moâliwy i zrealizuje siã, gdy erupcja na Sâoãcu osiãgnie stopieã porãwnywalny do tych najwiãkszych z jego historii. One to powodowaãy zmiany poãoâenia ziemskich

biegunów. Odbędzie się to w taki sposób. Erupcja solarna, wyrzuci olbrzymie ilości silnie namagnesowanych cząstek materii. One po zniszczeniu magnetycznego paszcza ochronnego ziemi, nie będą już miały, innej równie skutecznej bariery na drodze do jądra ziemi. Elastyczne płynne jądro, które z punktu widzenia potrzeb istnienia biologii na planecie jest niezbędne w tym cyklicznym występującym, co około 12 tysięcy lat przypadku, może być czynnikiem biologii zaskodzić. Woda, która wyleje się z oceanów, tak jak z rozkwaszonej miski, zniszczy życie biologiczne w takim zakresie, w jakim się rozleje. Zmiany, jakie mogą zachodzić w świecie człowieka, to nie tylko zniszczenia wodne, to również zmiany poziomu lądów i oceanów, które mogą zmienić geograficznie planety. Istnieje prawdopodobieństwo wystąpienia, jeszcze jednego rodzaju zmiany. Ta zmiana jak wynika z historii cywilizacji ziemskich, może być najbardziej niebezpieczna w stosunku do człowieka z punktu widzenia jego rozwoju, w aspekcie cywilizacyjnym. Znane są wyniki badań archeologicznych, które świadczą o czasie rozwoju człowieka. Era cywilizacji to sześć do siedem tysięcy lat. Brakuje pięć tysięcy lat, może być czasem odradzenia się człowieka na polu budowania świadomości zbiorowej, inaczej mówiąc wiedzy społecznej i cywilizacyjnej. Z takich informacji wynika, że człowiek po kataklizmie, który zmienia magnetyzm planety, również podlega pewnym zmianom magnetycznym.

© Struski Andrzej Powyższy tekst jest tekstem autorskim.
Kopiowanie, rozpowszechnianie tylko za zgodą autora tekstu.